

Mislili so na večih krajih na to, da bi se uradno določil čas, pred katerim se ne sme branje začeti. Po nekaterih krajih je že to tudi v navadi. To je dobro. Če se v tem ozira na posebne okoliščine, tedaj je vsekako najbolje, da se vpelja taka navada v vse kraje, v katerih so enake razmere. Škode ne bode nikomur veliko, koristi bode pa za vse veliko.

Kmetijsko slovstvo.

1. „Zemljiščni prihodki“. Tako je ime lični knjigi, katero je nemški spisal dr. J. B. Lambl, profesor na c. kr. českem tehničnem vseučilišču v Pragi, prodaja pa Fran Rivnač, knjigar v Pragi. Cena 170 strani štejoče knjige nam ni znana.

Gosp. spisatelj dokazuje v svoji knjigi, da je kmetijstvu in živinoreji namen in sicer skupaj to, da se iz zemljišča pridobi toliko, kolikor je sploh mogoče. Po njegovi misli nista ni kmetijstvo ni živinoreja za-se, ampak oboje skupaj stori, da se zemljišče izkoristi, kolikor je pri njem možno.

Krivo je zato, ako se računi posebej, koliko vrže kmetijstvo in koliko živinoreja. Kolikor mi sodimo, ima skušeni g. profesor prav in le želimo, da se prevstvari kedaj zemljiščni davek po njegovem navodu. Spisal je namreč to knjigo najbolj iz tega namena, naj pokaže, da je kriva podlaga doslej temu davku in da se dela kmetovalcem po njem krivica.

Veliko večji je namreč prihodek iz zemljišča, ako se računi to, kar dobi kmetovalec iz poljedeljstva in kar reši iz živinoreje. V resnici pa ne dobi nikoli toliko in če se tedaj vzame prvi račun za podlago davka, tedaj je ta veliko višji, kakor je prav.

Pridejal je g. spisatelj ne konci te druge izdaje svoje knjige načrt, kako da se naj postava gledé na zemljiščni davek predrugači, da ne bode krivice kmetovalcem. Kakor se torej vidi, je namen knjigi dober, na korist kmetovalcem in našim poslancem in tacim možem, ki imajo besedo pri izpeljevanji davčnih postav, ne bode brez koristi, ako si prečitajo to knjigo, za druge pa ni pisana in tudi ni za-nje.

2. „Spodnjega Štajarja zbornik napisov trgovcev, tovarnarjev, kupcev in obrtnikov, zdravnikov, odvetnikov, biležnikov in graščakov z dodatkom vseh uradov, poveljništev, poštnih in telegrafnih postaj, župnij, šol, društev in zadrug v c. kr. okr. glavarstvih Maribor, Celje, Ptuj, Radgona, Ljutomer, Slov. Gradec, Lipnica in Brežice s popolnim alfabetičnim zapiskom krajev v spodnje-štajarskih občinah. Po uradnih virih sestavljen“. Cena je knjigi 2 fl. 50 kr. ter se dobi pri založniku g. Leop. Kraliku, poprej Ed. Janschitz v Mariboru.

Kar daje le-ta knjiga, to pové nje naslov

sam, saj je dosta dolg. Mi nimamo k temu veliko dostaviti. Kar obeta knjiga v svojem naslovu, to tudi izvrši in kolikor smo mi uvideli, še precej dobro. Glavni kraj vsake občine navaja se skorej povsod tudi s svojim slovenskim imenom a to ime pač ni vselej, iz večine pa je vendar-le še prilično pravilno. Škoda, da ni pri drugih krajih slov. imena.

Za trgovce in sploh za ljudi, ki prodajajo ali kupujejo kaj na Spodnjem Štajarji, olajšuje ta zbornik njih občevanje prav gotovo in njim tudi cena knjige, ki se zdi v prvem hipu visoka, ne bode prevelika.

Da smo o teh dveh knjigah govorili, tega je krivo to, da sta nas gg. izdatelja za to prosila in ko smo si knjigi ogledali, prepričali smo se, da je njiji vsaka vredna, da jo priporočimo. Se vé, da ji priporočamo le tistim, katerim sodimo, da utegne katera biti na korist, nikakor pa ne velja to našo priporočilo za vse. Kar lahko koristi temu, to je po gostem desetim drugim brez vse koristi.

Razstava konj.

Vsako leto se godé proti jeseni v krajih, kjer je bolja konjereja doma, razstave konj ter se združuje z njimi obdarovanje najboljih ali najlepših živali, če so sicer zarod kake c. kr. žrebčarije. Za gorenje slov. gorice vrši se taka razstava po navadi v Št. Lenartu.

Tako tudi letos, bila je dne 5. septembra na tamošnjem pašniku. Predsednik komisiji za obdarovanje je bil vitez Haupt in pa vitez Wachtler. Kar se je pripeljalo živali, bile so vse lepe, deloma pa prav lepe, posebno 3 in 4letne kobile so se prav dopadale in to daje upanje, da bode za slov. gorice sčasom lepa kupčija ravno s konji.

Škoda, da nekaj živali, jako lepih, ni moglo biti obdarovanih, ker njih posestniki niso mogli dokazati, da so živali zarod kake c. kr. žrebčarije ali vsaj uradno potrjenega žrebca. Na to torej naj gledajo za naprej posestniki. Res, da človek ne redi živali za to, da dobi za njo darilo, vendar pa mu ni ljubo, če gleda, da nesó druge, slabše darilo, njegova žival pa ga ne dobi, da-si je veliko lepša.

V celem se je razdelilo 450 srebrnih goldinarjev in so dobili za kobile z žrebetom darila ti-le posestniki: Martin Muršec iz Radehove, Filip Rotman iz Partinja, Janez Čeh iz Spodnje Voličine, Ignacij Mulec iz Partinja, Matija Skamlec iz Gornje Žrjavice, Jan. Klemenčič iz sv. Trojice, Alojzij Velebil iz sv. Petra, Jurij Zelenik iz Radehove in Janez Novak iz Bohove.

Za 4letne kobile pa so prejeli darilo ti-le: Janez Čep iz Sp. Jakobskega dola, Ana Šabeder iz Zamarkove, Franc Kosol iz Gočeve,